

עין משפט‏ **נר מצוה**

לֹא אֶמַּי פִּי׃ מַה־לִּי מַעֲשֵׂה הַלֵּלִים דַּ׃

סמל תורה

תוספות

אלא מן הדין המבכש עם הבורת. דבסתמא אס איז עושה עמו במלכה איז אוכל דישראל מובלים מהס : בחביות. מפרש לקמן הלוף והסוס והבבל. מנכש תולש אחד צימס כדי שידלו יומר: אוכל פהם עראי. ׀ולא חיישנן דלמא איתו שורע הכותי נחמיצו והוקבע למעשר והו עבד וגדוליו טבל דמסתמא יס לט לומר שאחס שורע לא רלו פיג הנית והיה מותר לאכול מהס עראי: ובעשרן. אס לוקח מהן מן הכותי דכותיס אינס מעשריס אפילו תרומה גדולה: אם ישראל חשוד על השביעיה. ומנכש עמו במלאי שביעית: מותר. אס אחס חסות שעותה גדלו מקלמס שבביעית ונכנסו בשמינית מותר לאכול מהס דלף כי הוא חשוד ושמא נטעס שבביעית אמו גדולי דשמינית ומטלין לאיסור: בדבר שורעו בלה. כגון תבואה אכל דבגר שאין זרעו כלל מיעציא ליה: והנביא וכו' ושרום. וסוס אין זרעו כלל: ודלמא במדוכבנין. שדכן שבביעית: הא חשוד קתני. ולא טרח להתיב כולי האי ואין לט למיעציא: שדכן: ודלמא בתקדושת. איה דקתני מלואי שניית מותר לאכול עמו היינו צביתו פירות תלושין דליכא למימר דליכא רובא דפרי שגדלו כולם שבביעית ולא איירי כלל מפירות שנכנסו משביעית לשמינית: המבכש קתני. ואוכל מאחס תמחורות שגדלו שבביעית ואס כן על כרחן דגידולין: ליבא תיהוי

יונתן. דלמאי לעיל גבי ילדה שסינכה בוקנה וגבי בבל שנטעו בכרס דגידולי היתר אינס מעלין האיסור: אמר רבי יצחק שאני שבביעית הוואיל ואיסור על ידי קרקע במלה גבי על ידי קרקע. כלומר שבביעית היתרו ואיסורו תלוי על ידי קרקע ואין תהרת גידולין תלוי במעשה האדם כדי אחיא שמינית הס היתר אכל לעיל בך דילגה שסינכה בוקנה היתיר תלוי במעשה האדם שסכנה דומי למבטל איסור בתחלה אכל שבביעית ממילא משתרין גידולין למולאי שבביעית וכן בך דרבי יונתן דבבל שנטעו בכרס ונעקר הכרס היתיר צא על ידי שנעקר הכרס ולכן לא מבטלת היתר לאיסור: והרי מעשר דאיסורו על ידי קרקע ואין המירו על ידי קרקע דתניא ליטרא מעשר טבל שנטעה והרי היא כעשר לערים חייבת במעשר ובשבביעית ואותה ליטרא מעשר עליה לפי חשבון היתה טבולה לתרומת מעשר כלומר שהיא של מעשר ראשון והרי

בערלה על ידי שסכנה בוקנה ובכלאוס על ידי עקירת הכרס לא חשבינן להו מעורבין דומי למבטל איסור בידיס הלכן אין גידולין מעלין את העיקר: והרי בעשר דאיסורו על ידי קרקע הוא. דהזרע סלה תבואה מתקונת חזרה להיות פטור מן המעשר ואף על פי שאותה ליטרא הופרש ממנה תרומה גדולה ומעשר הדרכ לטולה וארץ לתמן אותה כנתחלה לפי שנבטלה בגידולין: ואותה ליטרא בעשר עליה לפי חשבון. כלומר מפרש עליה עשירי מליטרא ממעשר הטבול לתרומת מעשר ואף על פי שחייבטה דרין טבל להפריש עליה תרומה ומעשר היינו מדרבנן בעלמא לחומרא דגידולין לא מבטלינן לעיקר אף על גב דמתערבין ממילא:

נח:

רן

המנכש. מלקט עלין יתריס: **בחסיות**. מפרש לקמן דחסיות דבר שאין זרעו כלל כגון הלוף והסוס והבבללים: **אוכל מהס עראי**. ולא חיישינן שמא קודם שזרעם הוטבלו למעשר דכיון דמעשר דידהו מדרבנן בעלמא הוא לא חיישינן להכי ועוד דכיון דקיס לן בזהאי

כותי שלא עישר כדקתני ומעשרן ודאי מסתמא לא צאו לידי גורן^[א] מחסיות אלא בשביל מעשר. כך נראה צעיי: **ומעשרן** ודאי. דקיס לן ביה שלא עישר: **למולאי שביעיס מותר**. לאכול אותן עלין שגדלו בשמינית דודאי גידוליהן רצין על עיקר איסור המעורב בהן. ואחריס פרשו דקדיס לן דהכי הוא ואין לזרך: **ודלמא בעערובם**. כלומר שנתערבו מאיליהן אחר כך בחסיות אחרות: **המנכש קסני**. ובעוד שהוא מנכש משמע שתולש ואוכל אף על פי שאין כלן תערובת: **ודלמא צמדוכנין**. שטוחן חסיות הללו קודם שנטען: **חשוד קסני**. ולא טרח בזהכי. הלכן אפשיטא לה צעיין דאמו גדולין של שמינית ומבטלין עיקר של שבביעית: **לימא פיהוי פיונפיה דרבי יוחנן ורבי יונתן**. דרבי יוחנן דלמאר לעיל [מ]:

ילדה שסככה בוקנה וכו' אסור ולרבי יונתן דלמאר לעיל [סס] בבל שנטעו בכרס אע"פ שנעקר הכרס אסור אלמא סבירא להו דאין גדולין מעלין את העיקר: **שניא שבביעית הוואיל ואיסורה על ידי קרקע**. כדכתיב ושבתה הארץ^[ב] בטילתה על ידי קרקע מה שאין כן ערלה דחסרון זמן גרס לה איסורא וכלאוס נמי תערובת הוא דקא גריס: **חייבה במעשר**. היינו מעשר מן המעשר שהיתה חייבת צו קודם שזרעה ולא בטולה דפטירי בשביעית משום דהפקרא נינהו: **ובשבביעית**. שזריך לבער את הכל קודם זמן הביעור: **ואותה ליטרא מעשר עליה ממקום אחר**. מעשר מן המעשר אכל מיניה וביה לא דכיון דליטרין דמוסתת פטירי הוה ליה מן הפטור על החיוצ:

פסוקהעשרהבמסכתאדמוסיבמסכתאדמוסיבמסכתאדמוסיבמסכתאדמוסיב

ע"י קרקע: **הרי מעשר וכו' ליטרא מעשר טבל**. ליטרא של טבל שהורס מעשר מן המעשר דהיינו תרומת מעשר ורעה בקרקע כשאניה מעושרת: **והרי היא כעשרה ליטרין**. עם התוספת והעיקר שרצו גידוליו כ"כ: **חייבה במעשר**. כל (א) עשר ליטרין: **ובשבביעית**. נמי שבביעית נוהגת בהן שהרי הוא כדגן מעושר בעלמא שזרעו חייב בכל: **ואוסה ליטרא**. שזרע בן לוי כשאניה מעושרת אע"פ שעיסרה עכשיו לריך לעשרה פעם שניה תרומת מעשר שהניח הלוי אשתקד שלא הפריש ממנה שצדין הוא שלא יסתכר בך שזרעה כשאניה מעושרת: **ומעשר עליה ממקום אחר**. מפירות של אשתקד. וזהו ממ"א ולא מפירות של שנה זו שאין מעשרינן מן החדש על הישן. **לישנא** (ב) אחרינא ממ"א לא ידעינן מ"ר: **לפי חשבון**. יעשר הליטרא שהניח אשתקד. אלמא דאין בטילתה ע"י קרקע דאע"ג שזרעה חייב בתרומת מעשר וק' לר' אמי דפשיטא ליה דגדולי היתר מעלין את האיסור דהא חזינן הכא דחייב להפריש מעשר של אותה ליטרא לפי חשבון:

יונתן. דלמאי לעיל גבי ילדה שסינכה בוקנה וגבי בבל שנטעו בכרס דגידולי היתר אינס מעלין האיסור: אמר רבי יצחק שאני שבביעית הוואיל ואיסור על ידי קרקע במלה גבי על ידי קרקע. כלומר שבביעית היתרו ואיסורו תלוי על ידי קרקע ואין תהרת גידולין תלוי במעשה האדם כדי אחיא שמינית הס היתר אכל לעיל בך דילגה שסינכה בוקנה היתיר תלוי במעשה האדם שסכנה דומי למבטל איסור בתחלה אכל שבביעית ממילא משתרין גידולין למולאי שבביעית וכן בך דרבי יונתן דבבל שנטעו בכרס ונעקר הכרס היתיר צא על ידי שנעקר הכרס ולכן לא מבטלת היתר לאיסור: והרי מעשר דאיסורו על ידי קרקע ואין המירו על ידי קרקע דתניא ליטרא מעשר טבל שנטעה והרי היא כעשר לערים חייבת במעשר ובשבביעית ואותה ליטרא מעשר עליה לפי חשבון היתה טבולה לתרומת מעשר כלומר שהיא של מעשר ראשון והרי

הנודר מן הירק פרק שביעי נדרים

רש"י

ב **חסיות**. מפרש לקמן: **אוכל מהן עראי**. כמו שאר טבל גמור: **ומעשרן ודאי**. ולא דמאי דודאי כותי לא הפריש מעשר מהן כלל: **רשצ"א אומר וו'**. טעמיה דנפשיה קאמר: **אס ישראל חשוד על השביעית**. שחשוד שנטע חסיות שבביעית בשמינית (ב) ישראל המנכש עמו בשמינית מותר לו לאכול מהן משום דגידולי היתר שגדלו בשמינית מעלין את האיסור: **ודלמא**. הא דרבי שמעון צן אלעזר דגידולי היתר מעלין את האיסור דבצר שזרעו כלה. וקא פריך ומי מליית אמרת דבצר שזרעו כלה מיירי והתניא ואלו הן חסיות הלוף לופינ"א מכלל דבצר שאין זרעו כלה מיירי ואפ"ה מותר ושמע מינה גידולי היתר מעלין את האיסור ולעולם מהא פשטה: וקא פריך עלה דלמא מהא לא תפשוט דצמדוכנין קא מיירי ושמא כלו כשהן נידוכין דליתא לעיקר צעין שהא מתכוין לכושמן כדי שיהו בטלין: תריך הא לא מליית אמרת **דחשוד על השביעיס קסני**. וכיון דחשוד הוא לא משגח ליה להאכילן נידוכיס ושלמיס מאכילן ולעולם תפשוט מינה דגידולי היתר מעלין את האיסור:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אס ישראל וכו' וישראל מבכש עמו בשמינית: (ב) ד"ה ודלמא וכו' אז אימיה בעין כגון בעיא: (ג) ד"ה חייבת במעשר כל העשרה לטרין וכו' ורחייב בכל:

לענין רש"י

לופינ"א. תרומס.

פירוש הרא"ש

המבכש עם הבורת. ברייתא היא בתרומות צפ' והזרע תרומה^[א]. הורע פשתן עיקר ומולג מהס להתיב לנטמריס כדי שידלו היעב: אוכל פהן אבילת עראי. גידולי טבל טבל ואסור אף בליתת עראי: ובעשרן ודאי. אס בא לאכול מהס קנע או אס לקח מן הכותי דליט מעשר טבל שהוא מוכר: אם היה ישראל חשוד על השביעיה. ויש לחוש שמא פירות אלו גדלו שבביעית: למוצאי שבביעית מותרין. כי מבטלו כרוב גדולי היתר ולאו דוקא חשוד והוא הדין נמי אס היו פירות שבביעית ודאי אלא אורחא דמילתא קנט שביד חשודים מנלאים פירות שבביעית דאי הוה אסרינן בודלא לא הוה מקילינן

נחשוד: בי קאמר ר"ש בדבר שורעו בלה. כגון תבואה אכל בלל דישמעאל דאין זרעו כלל לא מבטלין גדולין את העיקר: הלוף. מין קטנית הוא ואין זרעו כלל: ודלמא במדוכובנין. שדרכן וערכן עם פירותיו ונטלין בטוחן טעס: חשוד קתני. ואין דרשו לטרוח ולבטל האיסור על ידי דיסה: ודלמא בתערובת. הא דקתני במולאי שבביעית מותרין היינו לאכול עמו צביתו פירותיו תלושין ועירב כל פירותיו יחד דהיינו דגר שאין צו טורח ורוב פירותיו של היתר הס: המבכש קתני. דמשמע שאוכל בשעת ינוכס והכי נמי הוה מצי לשנויי אקושיא דמדוכונין: ליבא תיהוי תיובתיה דרבי יוחנן ודרבי יונתן. דלמאי לעיל גבי ערלה וכלאי הכרס דאין גידולי היתר מעלין את האיסור: שניא שבביעית הוואיל ואיסורה על ידי קרקע בבילתה גבי על ידי קרקע. כלומר בעודו מחובר לקרקע יולא מהיתר לאיסור שיולא משביעית לשביעית וכן מאיסור להיתר משביעית והואיל ואיסור והיתר מתערבין מעלמן חשבינן להו מעורבין וגדולי היתר מעלין את האיסור אכל ערלה וכלאי הכרס שאי אפשר להתערב יחד איסור והיתר מעלמן מחובר בלא מעשה ידי אדם כגון

העיקר: הלוף. מין קטנית הוא ואין זרעו כלל: ודלמא במדוכובנין. שדרכן וערכן עם פירותיו ונטלין בטוחן טעס: חשוד קתני. ואין דרשו לטרוח ולבטל האיסור על ידי דיסה: ודלמא בתערובת. הא דקתני במולאי שבביעית מותרין היינו לאכול עמו צביתו פירותיו תלושין ועירב כל פירותיו יחד דהיינו דגר שאין צו טורח ורוב פירותיו של היתר הס: המבכש קתני. דמשמע שאוכל בשעת ינוכס והכי נמי הוה מצי לשנויי אקושיא דמדוכונין: ליבא תיהוי תיובתיה דרבי יוחנן ודרבי יונתן. דלמאי לעיל גבי ערלה וכלאי הכרס דאין גידולי היתר מעלין את האיסור: שניא שבביעית הוואיל ואיסורה על ידי קרקע בבילתה גבי על ידי קרקע. כלומר בעודו מחובר לקרקע יולא מהיתר לאיסור שיולא משביעית לשביעית וכן מאיסור להיתר משביעית והואיל ואיסור והיתר מתערבין מעלמן חשבינן להו מעורבין וגדולי היתר מעלין את האיסור אכל ערלה וכלאי הכרס שאי אפשר להתערב יחד איסור והיתר מעלמן מחובר בלא מעשה ידי אדם כגון

העיקר: הלוף. מין קטנית הוא ואין זרעו כלל: ודלמא במדוכובנין. שדרכן וערכן עם פירותיו ונטלין בטוחן טעס: חשוד קתני. ואין דרשו לטרוח ולבטל האיסור על ידי דיסה: ודלמא בתערובת. הא דקתני במולאי שבביעית מותרין היינו לאכול עמו צביתו פירותיו תלושין ועירב כל פירותיו יחד דהיינו דגר שאין צו טורח ורוב פירותיו של היתר הס: המבכש קתני. דמשמע שאוכל בשעת ינוכס והכי נמי הוה מצי לשנויי אקושיא דמדוכונין: ליבא תיהוי תיובתיה דרבי יוחנן ודרבי יונתן. דלמאי לעיל גבי ערלה וכלאי הכרס דאין גידולי היתר מעלין את האיסור: שניא שבביעית הוואיל ואיסורה על ידי קרקע בבילתה גבי על ידי קרקע. כלומר בעודו מחובר לקרקע יולא מהיתר לאיסור שיולא משביעית לשביעית וכן מאיסור להיתר משביעית והואיל ואיסור והיתר מתערבין מעלמן חשבינן להו מעורבין וגדולי היתר מעלין את האיסור אכל ערלה וכלאי הכרס שאי אפשר להתערב יחד איסור והיתר מעלמן מחובר בלא מעשה ידי אדם כגון

העיקר: הלוף. מין קטנית הוא ואין זרעו כלל: ודלמא במדוכובנין. שדרכן וערכן עם פירותיו ונטלין בטוחן טעס: חשוד קתני. ואין דרשו לטרוח ולבטל האיסור על ידי דיסה: ודלמא בתערובת. הא דקתני במולאי שבביעית מותרין היינו לאכול עמו צביתו פירותיו תלושין ועירב כל פירותיו יחד דהיינו דגר שאין צו טורח ורוב פירותיו של היתר הס: המבכש קתני. דמשמע שאוכל בשעת ינוכס והכי נמי הוה מצי לשנויי אקושיא דמדוכונין: ליבא תיהוי תיובתיה דרבי יוחנן ודרבי יונתן. דלמאי לעיל גבי ערלה וכלאי הכרס דאין גידולי היתר מעלין את האיסור: שניא שבביעית הוואיל ואיסורה על ידי קרקע בבילתה גבי על ידי קרקע. כלומר בעודו מחובר לקרקע יולא מהיתר לאיסור שיולא משביעית לשביעית וכן מאיסור להיתר משביעית והואיל ואיסור והיתר מתערבין מעלמן חשבינן להו מעורבין וגדולי היתר מעלין את האיסור אכל ערלה וכלאי הכרס שאי אפשר להתערב יחד איסור והיתר מעלמן מחובר בלא מעשה ידי אדם כגון

העיקר: הלוף. מין קטנית הוא ואין זרעו כלל: ודלמא במדוכובנין. שדרכן וערכן עם פירותיו ונטלין בטוחן טעס: חשוד קתני. ואין דרשו לטרוח ולבטל האיסור על ידי דיסה: ודלמא בתערובת. הא דקתני במולאי שבביעית מותרין היינו לאכול עמו צביתו פירותיו תלושין ועירב כל פירותיו יחד דהיינו דגר שאין צו טורח ורוב פירותיו של היתר הס: המבכש קתני. דמשמע שאוכל בשעת ינוכס והכי נמי הוה מצי לשנויי אקושיא דמדוכונין: ליבא תיהוי תיובתיה דרבי יוחנן ודרבי יונתן. דלמאי לעיל גבי ערלה וכלאי הכרס דאין גידולי היתר מעלין את האיסור: שניא שבביעית הוואיל ואיסורה על ידי קרקע בבילתה גבי על ידי קרקע. כלומר בעודו מחובר לקרקע יולא מהיתר לאיסור שיולא משביעית לשביעית וכן מאיסור להיתר משביעית והואיל ואיסור והיתר מתערבין מעלמן חשבינן להו מעורבין וגדולי היתר מעלין את האיסור אכל ערלה וכלאי הכרס שאי אפשר להתערב יחד איסור והיתר מעלמן מחובר בלא מעשה ידי אדם כגון

העיקר: הלוף. מין קטנית הוא ואין זרעו כלל: ודלמא במדוכובנין. שדרכן וערכן עם פירותיו ונטלין בטוחן טעס: חשוד קתני. ואין דרשו לטרוח ולבטל האיסור על ידי דיסה: ודלמא בתערובת. הא דקתני במולאי שבביעית מותרין היינו לאכול עמו צביתו פירותיו תלושין ועירב כל פירותיו יחד דהיינו דגר שאין צו טורח ורוב פירותיו של היתר הס: המבכש קתני. דמשמע שאוכל בשעת ינוכס והכי נמי הוה מצי לשנויי אקושיא דמדוכונין: ליבא תיהוי תיובתיה דרבי יוחנן ודרבי יונתן. דלמאי לעיל גבי ערלה וכלאי הכרס דאין גידולי היתר מעלין את האיסור: שניא שבביעית הוואיל ואיסורה על ידי קרקע בבילתה גבי על ידי קרקע. כלומר בעודו מחובר לקרקע יולא מהיתר לאיסור שיולא משביעית לשביעית וכן מאיסור להיתר משביעית והואיל ואיסור והיתר מתערבין מעלמן חשבינן להו מעורבין וגדולי היתר מעלין את האיסור אכל ערלה וכלאי הכרס שאי אפשר להתערב יחד איסור והיתר מעלמן מחובר בלא מעשה ידי אדם כגון

העיקר: הלוף. מין קטנית הוא ואין זרעו כלל: ודלמא במדוכובנין. שדרכן וערכן עם פירותיו ונטלין בטוחן טעס: חשוד קתני. ואין דרשו לטרוח ולבטל האיסור על ידי דיסה: ודלמא בתערובת. הא דקתני במולאי שבביעית מותרין היינו לאכול עמו צביתו פירותיו תלושין ועירב כל פירותיו יחד דהיינו דגר שאין צו טורח ורוב פירותיו של היתר הס: המבכש קתני. דמשמע שאוכל בשעת ינוכס והכי נמי הוה מצי לשנויי אקושיא דמדוכונין: ליבא תיהוי תיובתיה דרבי יוחנן ודרבי יונתן. דלמאי לעיל גבי ערלה וכלאי הכרס דאין גידולי היתר מעלין את האיסור: שניא שבביעית הוואיל ואיסורה על ידי קרקע בבילתה גבי על ידי קרקע. כלומר בעודו מחובר לקרקע יולא מהיתר לאיסור שיולא משביעית לשביעית וכן מאיסור להיתר משביעית והואיל ואיסור והיתר מתערבין מעלמן חשבינן להו מעורבין וגדולי היתר מעלין את האיסור אכל ערלה וכלאי הכרס שאי אפשר להתערב יחד איסור והיתר מעלמן מחובר בלא מעשה ידי אדם כגון

העיקר: הלוף. מין קטנית הוא ואין זרעו כלל: ודלמא במדוכובנין. שדרכן וערכן עם פירותיו ונטלין בטוחן טעס: חשוד קתני. ואין דרשו לטרוח ולבטל האיסור על ידי דיסה: ודלמא בתערובת. הא דקתני במולאי שבביעית מותרין היינו לאכול עמו צביתו פירותיו תלושין ועירב כל פירותיו יחד דהיינו דגר שאין צו טורח ורוב פירותיו של היתר הס: המבכש קתני. דמשמע שאוכל בשעת ינוכס והכי נמי הוה מצי לשנויי אקושיא דמדוכונין: ליבא תיהוי תיובתיה דרבי יוחנן ודרבי יונתן. דלמאי לעיל גבי ערלה וכלאי הכרס דאין גידולי היתר מעלין את האיסור: שניא שבביעית הוואיל ואיסורה על ידי קרקע בבילתה גבי על ידי קרקע. כלומר בעודו מחובר לקרקע יולא מהיתר לאיסור שיולא משביעית לשביעית וכן מאיסור להיתר משביעית והואיל ואיסור והיתר מתערבין מעלמן חשבינן להו מעורבין וגדולי היתר מעלין את האיסור אכל ערלה וכלאי הכרס שאי אפשר להתערב יחד איסור והיתר מעלמן מחובר בלא מעשה ידי אדם כגון

העיקר: הלוף. מין קטנית הוא ואין זרעו כלל: ודלמא במדוכובנין. שדרכן וערכן עם פירותיו ונטלין בטוחן טעס: חשוד קתני. ואין דרשו לטרוח ולבטל האיסור על ידי דיסה: ודלמא בתערובת. הא דקתני במולאי שבביעית מותרין היינו לאכול עמו צביתו פירותיו תלושין ועירב כל פירותיו יחד דהיינו דגר שאין צו טורח ורוב פירותיו של היתר הס: המבכש קתני. דמשמע שאוכל בשעת ינוכס והכי נמי הוה מצי לשנויי אקושיא דמדוכונין: ליבא תיהוי תיובתיה דרבי יוחנן ודרבי יונתן. דלמאי לעיל גבי ערלה וכלאי הכרס דאין גידולי היתר מעלין את האיסור: שניא שבביעית הוואיל ואיסורה על ידי קרקע בבילתה גבי על ידי קרקע. כלומר בעודו מחובר לקרקע יולא מהיתר לאיסור שיולא משביעית לשביעית וכן מאיסור להיתר משביעית והואיל ואיסור והיתר מתערבין מעלמן חשבינן להו מעורבין וגדולי היתר מעלין את האיסור אכל ערלה וכלאי הכרס שאי אפשר להתערב יחד איסור והיתר מעלמן מחובר בלא מעשה ידי אדם כגון

העיקר: הלוף. מין קטנית הוא ואין זרעו כלל: ודלמא במדוכובנין. שדרכן וערכן עם פירותיו ונטלין בטוחן טעס: חשוד קתני. ואין דרשו לטרוח ולבטל האיסור על ידי דיסה: ודלמא בתערובת. הא דקתני במולאי שבביעית מותרין היינו לאכול עמו צביתו פירותיו תלושין ועירב כל פירותיו יחד דהיינו דגר שאין צו טורח ורוב פירותיו של היתר הס: המבכש קתני. דמשמע שאוכל בשעת ינוכס והכי נמי הוה מצי לשנויי אקושיא דמדוכונין: ליבא תיהוי תיובתיה דרבי יוחנן ודרבי יונתן. דלמאי לעיל גבי ערלה וכלאי הכרס דאין גידולי היתר מעלין את האיסור: שניא שבביעית הוואיל ואיסורה על ידי קרקע בבילתה גבי על ידי קרקע. כלומר בעודו מחובר לקרקע יולא מהיתר לאיסור שיולא משביעית לשביעית וכן מאיסור להיתר משביעית והואיל ואיסור והיתר מתערבין מעלמן חשבינן להו מעורבין וגדולי היתר מעלין את האיסור אכל ערלה וכלאי הכרס שאי אפשר להתערב יחד איסור והיתר מעלמן מחובר בלא מעשה ידי אדם כגון